

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Είναι τοσαύτη ή υφισταμένη σύγχυσις εἰς τὰ δὲ ὑπάρχουσιν δεδομένα καὶ γνωστὰ ἐκ τῆς σπουδαιοτάτης ὄντως καὶ πυρετώδους διπλωματικῆς κινήσεως, ἡ ὁποία κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς συνεχίζεται περὶ τὰ ἐκκρεμῆ Ἑλληνικὰ ζητήματα, ὥστε πᾶσα σκέψις, πᾶσα πρόβλεψις, οὐδεμίαν ἀπολύτως ἔχει θέσιν.

Τὸ μόνον παρήγορον σημείον ἐφ' οὗ συγκεντρώνονται καὶ στηρίζονται αἱ ἐλπίδες εἶνε ἡ σθεναρὰ, ἡ συνεχὴς καὶ ἀκατάβλητος ἐργασία τοῦ Ἑλληνόφρονος Πρωθυπουργοῦ, διεξάγοντος ἀναμέσον τῶσων ἀντιξώων περιστάσεων καὶ τῶσων ἀπροσδοκῆτων δυσχερειῶν, ἐπίμονον πάλιν πρὸς συγκράτησιν καὶ διάσωσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιβολῆς.

Καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅλων αὐτῶν τῶν ὑπερόχων προσπαθειῶν καὶ ἀγώνων, ἐξαίρει τὴν πολιτικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Βενιζέλου καὶ ἀποδεικνύει τὴν χαλύβδινον σταθερότητα τοῦ χαρακτῆρος του.

Θὰ ἦτο ἀμάρτημα ἐὰν ἐξητεῖτο, ὅπως καὶ ζητεῖται ὑπὸ τινῶν, νὰ τεθῇ ἐπὶ τῆς στάθμης τὴν στιγμὴν ταύτην τὸ συντελούμενον ἔργον διὰ νὰ ἐξενεχθῇ ἡ περὶ τῆς εὐδοκίμησης ἡ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ ἀπόφρασις.

Οὐδὲν τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαιούντων στοιχείων ὑπάρχει. Ἐπὶ πληροφοριῶν ἀναγραφομένων ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων κατ' ἐπισήμους πολλάκις εἰσηγήσεις καὶ ἐξ εὐνοήτων ἐλατηρίων καὶ ἐπὶ ἀυστάτων φημῶν, τίς δύναται ἐν πεποιθήσει νὰ βασισθῇ;

Εἰς ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ μὴ μᾶς ἐγκαταλείπῃ ἡ πεποίθησις, ὅτι ὁ ἀνὴρ, ὁ καθ' ὅλην τὴν τρικυμιώδη κρίσιν τῆς Ἀγατολῆς ἰδύνας τὰς τύχας τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ γνώστης αὐτὸς καὶ μόνος τῆς καταστάσεως καὶ τῶν πραγμάτων, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδύεται εἰς ἐπιχειρήσεις τῶν ὁποίων δὲν ἔχει ἀναμετρήσει καλῶς τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἀξίαν, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διακωλύσῃ τὰ πολιτικὰ συμβεβηκότα τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἀμειβομένης περινοίας καὶ συνέσεως ἡ ὁποία οὐδέποτε τὸν ἐγκατέλειπε.

Ὅπως ἀντίθετος εἶνε ἡ ὁρμή καὶ ἡ βάσιμος σκέψις. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος πεποίθησις ἐπὶ τὸ ἔργον τοῦ ἀναδείξαντος τὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦτο θὰ δικαιολογήσῃν εἰς τὸ μέλλον τὰ πράγματα.

Ψ.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ

Παρατηρῶ μετὰ λύπης, ὅτι ὅπως ἐχάλασεν ἡ ἐσοδεία τοῦ ἐλαϊοκόρου, ἐταὶ ἐχάλασεν ἐφέτος καὶ ἡ ἐσοδεία τῶν Δημοτικῶν συμβούλων.

Μοῦ φαίνονται πολλοὶ δῆλοι οἱ τριανταδύο. Ἄλλοτε ἦτο διπλάσια ἡ ἐσοδεία. Καὶ σήμερον ποῦ ὁ κόσμος ἐξυπνῇ σε πολλὴν περισσότερον, τὴν ἐπερίμενα τοῦλάχιστον τριπλασίαν.

Καὶ δὲν θὰ ἡμποροῦσα ποτε νὰ ἐξηγήσω τὸ παράδοξον φαινόμενον, ἂν τυχαίως δὲν ἤκουα προχθὲς τὸν ὁδοκαθαριστὴν τῆς συνοικίας μου, ὅστις μὲ μεγάλην κατῳφειαν ἀνεκοίνου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου, ὅτι δὲν ἐξέδεσε καὶ αὐτὸς τὴν υποψηφιότητα τὴν ὁποίαν ἀπὸ πέτραις ἀναιρεῖτο, διότι τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχῃ τῆς πενήντα δύο δραχμῆς ποῦ ἀπαιτοῦντο διὰ τὸ γραμματίον.

— Ἄλλοτε, κοπέλλα μου, τῆς ἔλεγε, ἐχρειαζόντο μόνον εἴκοσι καὶ ἦτο κάπως εὐκολώτερον νὰ τῆς εὖρη κανεῖς, ἀλλὰ πενήντα δύο δυσκόλως τῆς εὕρισκει ἓνας πτωχὸς ὡς ἐγώ.

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἔλυσεν τὴν ἀπορίαν μου. Καὶ ἐξήγησα τὸ παράδοξον τὸ περιέχον τὰ δυνάμει τῶν υποψηφίων συμβούλων, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν — λόγῳ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς — θὰ εὕρισκε κανεῖς νὰ ἐκλέγῃ τοὺς συμβούλους ποῦ τοῦ χρειαζόνται.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν περιέπεσα εἰς δυνάμει ἐκπληξιν. Ὅταν ἐφθασα εἰς τὸν ἀριθμὸν ὀκτὼ, μοῦ ἐξηγητήθη τὸ περιθώριον τῆς ἐκλογῆς. Ἐγὼ τοῦλάχιστον, ὁμολογῶ, ὅτι μετὰ τῶν τριανταδύο δυσκολεύομαι νὰ ἀνακαλύψω τὸν ἔννοτον.

Παρακάλεσα κάποιον μετριοπαθέστερον φίλον μου νὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ προχωρήσω. Ἄλλ' ὅποια νέα ἐκπληξίς! Ἐκεῖνος εἶχε σταματήσει εἰς δύο ἀριθμοὺς παραπάνω! Πλέον τοῦ ἐξὲν δὲν ἐφθασε!

Φαντασθῆτε λοιπὸν ἂν ἔσχε ἀκόμη ὁ παλαιὸς νόμος τοῦ εἰκοσαδράχμου, τί θὰ ἐγένετο!

Καὶ ὅταν ὁ καλὸς λεγόμενος κόσμος, προσιμῇ χιλιάκις αὐτὴν τὴν κατάστασιν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποστῇ μίαν ὑσίαν ὀκτώδραχμῶν, θὰ νὰ ἐκδέσῃ ὑποψηφιότητα δέκα συμβούλων τῆς προκοπῆς, δὲν βλέπομεν πόσον δικαίωμα ἔχει νὰ ἐλέγχῃ ἑπειτα τὴν σίαν καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς ἐθνοπαϊκῆς πόλεως.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΧΑΣΜΑ

Εἰς πολλὰς ἐκ τῶν ἀναγνωρισθεισῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ μας δὲν ὑπεβλήθη ἀριθμὸς αἰτήσεων δι' υποψηφίους ἐπαρκῆς πρὸς συμπλήρωσιν ὅλων τῶν θέσεων τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου εἰς ἄλλας δὲ, ὅπως εἰς τὰς Κοινότητας Ἀγίας Εὐφημίας, Μακρυωτίων, Δεγαλέτου, Καταρράχου, κλπ. οὐδεμίαν ἀπολύτως ὑπεβλήθη αἴτησις περὶ ἀνακηρύξεως υποψηφίου τινὸς διὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογάς.

Ὁ νόμος δὲν προέβλεψε τί θὰ γίνῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. Θὰ ἐγκαταληφθῶσιν οἱ πληθυσμοὶ οὗτοι ἐρημίαι καὶ ἀπροστάτευτοι εἰς τὴν τύχην των, ὡς ἄγριοι καὶ πρωτόγονοι συνοικισμοί, ἐν τῇ μέσῳ Κράτους εὐνομούμενου καὶ ἀνορθομένου; Ἡ ἀντιθέτως πῶς θὰ διαρρυθμισθῶσι καὶ θὰ τακτοποιηθῶσι τὰ κατ' αὐτὰς, ὑποτιθεμένου, τοῦ καὶ πιθανοῦ, ὅτι καὶ εἰς προκηρυσσόμενην τυχὸν ἐπαναληπτίκην ἐκλογὴν, οὐδεὶς θὰ ἐμφανισθῇ πρόθυμος πρὸς ἀνάληψιν τῶν καθήκοντων τοῦ συμβούλου;

Ἰδού τὸ πρῶτον θαθὺ καὶ ἀθεράπευτον χάσμα τοῦ μετὰ τήσεως σπουδῆς ἐφαρμοζομένου νέου Νόμου ἐφ' οὗ ἡλπίσθη ἡ διάσωσις καὶ ἐδασίσθη ἡ πρόδοσις τῶν τοπικῶν συμφερόντων. Ἰδωμεν, ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν πραγμάτων, ὅ ποίας νέας καὶ μεζύωνας ἔχομεν νὰ ὑποστώμεν ἐκπληξίς.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

Παραδίδομεν εἰς τὴν δημοσιότητα ἀξιανκνωστον καὶ ἀμίμητον τῇ ἀληθείᾳ ὑπηρεσιακὸν τηλεγράφημα τοῦ Εἰρηνοδίκου Σαμαίων πρὸς τὴν Νομαρχίαν, ὅπως χρησιμεύσῃ διὰ τὴν συλλογὴν τῶν χρονικῶν τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ κ. Σακελλαριάδης — εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Εἰρηνοδίκου — ἀπηρτύνησε τὸ ἐξῆς κατ' ἔννοιαν τηλεγράφημα.

«Εἰς κοινότητος Μακρυωτίων, Δεγαλέτου κλπ. περιφερείας μου οἱ ἐκλογεῖς οὐδεμίαν ὑπεβλάν αἴτησιν ἀνακηρύξεως υποψηφίου, συνεπῶς οὐδένα ἀνεκήρυξα. Ἐρρωτῶ; Προβῶ εἰς ἐκλογὴν τῶν οικείων ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν;»

Ἡ μόνη ἀρμόζουσα ἀπάντησις θὰ ᾖ το ἡ σύστασις Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸν κ. Εἰρηνοδίκην.

ΑΔΙΚΟΣ ΠΡΟΛΗΨΙΣ

Εἶναι τόσον ἀδικὸν ἡ ἀφύπτατος ἐξουσίαν προκαταλήψεως κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ θιάσου τοῦ προσηλίου ἀπὸ τοῦ χαιμερινοῦ θιάσου, ὅσον ἐλαχίστη τιμητικὴ εἶναι ἡ ἀποτίμησις τοῦ προσηλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεσοδράματος.

Ἰπὸ τὸ πρίσμα τῆς δυσμενοῦς αὐτῆς προκαταλήψεως ὁ κόσμος, ὁ κα-

λὸς ἰδίᾳ καὶ εὐπορος κόσμος, ἀπέχει ἀπὸ τὰς παραστάσεις τοῦ θεάτρου τὸ ὅποιον κατὰ μέγα μέρος διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἐργατικῆς τάξεως συντηρεῖται.

Καὶ ὅμως. Ὁ φιλοξενούμενος κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν Ἑλληνικὸς θιάσος εἶναι ἄξιος τῆς ὑποστηρίξεως τὴν ὁποίαν ἀρνοῦνται αἱ εὐποροὶ κοινωνικαὶ τάξεις. Ὡς θιάσος δραματικὸς ἐπιτυχῶς νει πολλὰ, τὰ δύο δὲ μέχρι σήμερον παιχθέντα ἄξια λόγου δραματικὰ ἔργα, ἡ «Εὐα» τοῦ Φῶδ καὶ τὸ «Δικαιώμα ὁ ἔρως» τοῦ Νορδῶν ἐσημείωσαν ἀξιόλογον ἐπιτυχίαν.

Ἄλ' ἐὰν οὕτω δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ παραμονὴ τοῦ θιάσου ἐνταῦθα ὑπὸ ταιαύτας συνθήκας, θὰ ἀρχίσουν τὰ παράνομα τὰ συνήθη καὶ αἱ μεμφιμοῖραι αἱ μονότονοι διὰ τὴν ἔλλειψιν πάσης διασκεδάσεως ἐν τῇ τόπῳ. Καὶ θὰ ἔχωμεν οὕτω τὴν διαρκῆ κομωδίαν ἀνθρώπων παραπονομένων διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀναγκαίου πράγματος, ἀλλὰ μὴ ἀποφασίζόντων ποτὲ νὰ τὸ ἀπολαύσῃν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τοῖς παρέχεται.

—*

ΠΑΛΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ὁ πρὸ εἰκοσιπενταετίας καὶ πλέον ἀποδιδώσας ἰατρὸς Ἀντώνιος Μηλιαρέσης ἐκληροδότησεν ἀξιόλογον συλλογὴν νομισμάτων ἀρχαίων ὅπως κατατεθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μουσείον ὑπὸ τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ του δρισθέντων ἐκτελεστών.

Ἐξ ἀμελείας τῶν τελευταίων τούτων δὲν ἐξεπληρώθη ἡ διάταξις αὐτῆς τῆς διαθήκης, ἀλλ' ἡ συλλογὴ, περιχλεισμένη ἐντὸς ἐξ κιβωτίων κατατεθῇ εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τώρα τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπηρεσία ἐξέθεσε τὰ παλαιὰ αὐτὰ ἔγγραφα, διέταξεν ὅπως ἡ δωρηθεῖσα συλλογὴ μεταφερθῇ εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ ἐκεῖ Νομισματικὸν Μουσείον.

Πιθανώτατα τὰ πλείστα τῶν νομισμάτων αὐτῶν ἐγκαταλείμμενα ἐπὶ 25 ἔτη καὶ ἐριμμένα εἰς ὑπόγεια, εἶναι κατεστραμμένα, οὐχ' ἦττον ὅμως πάντως ὑπάρχουσιν διατηροῦντα τὴν ἀρχαιολογικὴν αὐτῶν ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα τινὰ ἐξ αὐτῶν. Διὰ τίνα λόγον λοιπὸν νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ Μουσείον τῶν Ἀθηνῶν ἀφοῦ καὶ ἐδῶ ἰδρύεται Μουσείον, τὸ ὅποιον μὲ τὴν προορισθεῖσαν δι' αὐτὸν ἐνίσχυσιν ἐκ τοῦ Κοργιαλεῖου κληροδοτήματος θὰ γίνῃ ἐν ἐκ τῶν καλυτέρων Ἑλληνικῶν μουσείων;

Διὰ τίνα λόγον νὰ στερηθῇ τὸ Ἀργαστόλιον τῆς πολυτίμου αὐτῆς συλλογῆς, εἰς τὸ ὅποιον δικαιοματικῶς ἀνήκει τώρα μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Μουσείου καὶ τὴν ἀπογέννησιν ὅλα τὰ ἀρχαιολογικὰ ὑψηλὰ εἶδη Ἀθηνῶν;

Οἱ βουλευταὶ μας δὲν ἔχουσιν ἔσως ἀντιμετωπῆσαι τὰς ἐκτετατάς ἀποφάσεις ἡδὴ ἀφείλουσιν νὰ ἐνεργήσῃ μεταφορὰ τῆς συλλογῆς εἰς Ἀθήνας καὶ διαταχθῇ τοὐναντίον ἡ διατήρησις αὐτῆς εἰς τὸ ἐνταῦθα Μουσείον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΠΟΛΟΓΟΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΠΩΣ ΣΥΝΕΚΡΟΤΗΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΟΙΑΝ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΥΠΗΧΘΗ ΕΚΑΣΤΟΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ

Κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος δι' οὗ προσδιορίσθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν Κυριακὴν τῆς 9 Φεβρουαρίου, θεωροῦμεν ὁρθόν, ἐπ' ὅσον κατὰ πρώτην φοράν ἐφαρμόζεται ὁ νέος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νόμος, νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὁνόματα καὶ τὴν συγχρότησιν τῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ μας συμφώνως πρὸς τὸ διαρρυθγιστὰς αὐτὸς Διάταγμα.

Τὸ Διάταγμα τοῦτο ἀναγνωρίζει :

« Ἐξ ὧν μὲν τὴν πόλιν Ἀργαστολίον, ὡς πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ τούτου ὑπὸ τὸ ὄνομα « ἄθμος Ἀργαστολίου », ὡς ἰδίᾳ δὲ κοινότητος τοὺς ἐξῆς συνοικισμούς, δικαιουμένους ἐκ τοῦ Νόμου εἰς τοῦτο, ὡς ἔχοντες ὑπὲρ τοὺς 300 κατοίκους καὶ σχολεῖον στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ἢ ὡς ἔδρας τῶν κατὰ τὸν Νόμον δῆμων :

- 1) Πεσσάδες 2) Βλαχάτα 3) Καραβάδες 4) Κεραιαῖς 5) Σπαρτιά 6) Δελινάτα 7) Δαυγῆτα 8) Κουρουκῆτα 9) Φάρσα 10) Χιονάτα 11) Μαυράτα 12) Μεταξάτα 13) Λακύνθα 14) Μηνιαῖς 15) Περατάτα 16) Σαρλάτα 17) Σβορώντα 18) Βαλαμῆτα 19) Τρωιανῆτα 20) Φραγκῆτα 21) Ἀσπρογέρακας 22) Σκάλα 23) Τζανῆτα 24) Φαρακῆτα 25) Ληξούριον 26) Μονοπωλῆτα 27) Ἀγία Θέκλη 28) Δαμουλιανῆτα 29) Κοντογενῶτα 30) Κουβαλῆτα 31) Σχιδινῆς 32) Καρακῆτα 33) Ἀγίων 34) Κοντογυρῆτα 35) Πετρικῆτα 36) Χαυδῆτα 37) Ἰλλάροι 38) Καμινάρτα 39) Μαντζαβινῆτα 40) Χαυριῆτα 41) Αἰγιαλός 42) Βλαχῆτα 43) Γρυζῆτα 44) Διγαλέτον 45) Ζερβῆτα 46) Κατάρραχον 47) Πουλῆτα 48) Τσακαρισιάνο 49) Χαλιωτῆτα 50) Ἀσσος 51) Κοθρέας 52) Κομιτάτα 53) Νεοχώρι 44) Φισκάρδον 55) Μεσοδούνα 56) Ἀγία Εὐφημία 57) Δρακοπουλῆτα 58) Μακρυότικα 59) Φερντινῆτα 60) Ἰθάκη 61) Περαχώριον 62) Κάλαμος 63) Καστός 64) Ἐπισκοπή 65) Κιδόνι 66) Ἀνωγῆ 67) Σταυρός 68) Ἐξωγῆ 69) Λεύκη.

Δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος ἀναγνωρίζονται ὡσαύτως Κοινότητες ἐν τῷ Νομῷ Κεφαλληνίας οἱ κάτωθι συνοικισμοὶ ἀριθμοῦντες ὀλίγων τῶν 300 κατοίκων ἄλλ' ἔχοντες σχολεῖον, συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν κατοίκων αὐτῶν. 1) Κοκολῆτα 2) Μουσῆτα 3) Ἀργίνα 4) Ραζῆτα 5) Ἐπανοχώρι 6) Πάστρα 7) Ἀγία Εἰρήνη 8) Εὐνοπούλο 9) Ριζα 10) Διγῆτα 11) Καρυῶ 12) Πλαγιά 13) Βασιλικῶδες 14) Τουλῆτα 15) Διβαρῆτα 16) Πλατυθρία.

Ἐπομένως τὸ σύνολον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Κοινοτήτων ἐν τῷ Νομῷ Κεφαλληνίας ἀνέρχεται εἰς ὀγδοήκοντα καὶ πέντε.

Εἰς τὰς ὡς ἄνω ὀγδοήκοντα καὶ πέντε Κοινότητες τοῦ Νομοῦ ὡς καὶ εἰς τὸν μοναδικὸν δῆμον αὐτοῦ, τὸν τῆς πρωτεύουσας διαιρέονται ὡς ἀκολουθεῖ οἱ διάφοροι συνοικισμοὶ διὰ τρίτου Β. Διατάγματος.

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀργαστολίου Λιμῆν, Χελμάτα, Κομποθεκῆτα, Μεναγῆτα, Σπήλια καὶ Κουρουπῆτα εἰς τὸν δῆμον « ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ ».

Οἱ συνοικισμοὶ Κουτουρῆτα καὶ Μονὴ Ἐσταυρωμένου εἰς τὴν κοινότητα « Πεσσάδες ».

Οἱ συνοικισμοὶ Σιμωνῆτα, Λουρῆτα καὶ Ἀφράτα εἰς τὴν κοινότητα « Βλαχῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Κοριῶνα καὶ Κλείσματα εἰς τὴν κοινότητα « Σπαρτιά ».

Οἱ συνοικισμοὶ Δοριζῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Καραβάδες ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ποριαῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Μουσῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Καλλιγῆτα καὶ Κουκουμῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Μεταξῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Φωκῆτα καὶ Καρανδινῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Λακύνθα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἄγιος Γεώργιος, Μαζαρκῆτα καὶ Τραυλῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Περατάτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ντουῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Σβορώντα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀτσουπάδες, Βαλεριάνου, Μαρκόπουλον, Πλαταῖς καὶ Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς τὴν κοινότητα « Χιονάτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Θεράλινα καὶ Κατελῆς εἰς τὴν κοινότητα « Μαυράτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Κολαίτη εἰς τὴν κοινότητα « Ἀργίνα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Προκοπῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Ραζῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀγίου Γερασίμου εἰς τὴν κοινότητα « Βαλαμῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Μοντεσαντῆτα, Μηταῆτα καὶ Ματαραγκῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Τρωιανῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Μηνεῖτα καὶ Μιχῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Ἐπανοχώρι ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀννινῆτα, Κορνέλου καὶ Πεντόγαλον εἰς τὴν κοινότητα « Ἀσπρογέρακα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀλειματά, Κουτροκῆ, Ραντζακλή, Σπαθὶ καὶ Φοναῖς εἰς τὴν κοινότητα « Σκάλα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Δημοσιανῆτα, Μονὴ Ἀτρου καὶ Ἀφραγῆς εἰς τὴν κοινότητα « Τζανῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Φουρνιότη, Ἄγιος Γεώργιος, Κρεμμύδι, Ἄνω Βάλταις, Θεοδωρίτσι καὶ Πετρούλι εἰς τὴν κοινότητα « Πάστρα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀμπελῆ, Καρούζα, Σολωμῆτα, Βλαχουλῆτα, Γούλου, Καρυσιάνου καὶ Κομεντοράτα εἰς τὴν κοινότητα « Ἀγία Εἰρήνη ».

Οἱ συνοικισμοὶ Καπανδρίτι, Ἀνδριολῆτα, Μαυρουκῆτα, Δαρνῆτα καὶ Καμπισῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Εὐνοπούλου ».

Οἱ συνοικισμοὶ Δρακοσπηλιά, Μιχαλίστα, Νεοχώρι, Πατὴς Αἰγιαλός, Παλαιόκασσιον, Σαμόλι καὶ Μονὴ Λεπιδῶν εἰς τὴν κοινότητα « ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΝ ».

Οἱ συνοικισμοὶ Δελλαπορτάτα, Λουκεράτα καὶ Παρισῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Μονοπωλῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Βώδικες, Βηλατῶρια καὶ Καλάτα εἰς τὴν κοινότητα « Ἀγία Θέκλη ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ρίφι εἰς τὴν κοινότητα « Δαμουλιανῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἄγιος Δημήτριος εἰς τὴν κοινότητα « Κουβαλῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Δεματορά καὶ Βληχῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Σχιδινῆς ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀδέραι καὶ Ζῶλα εἰς τὴν κοινότητα « Καρακῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Νύφη εἰς τὴν κοινότητα « Ἀγκῶνα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Κανταρελῆτα, Μαντουκῆτα, Τυπαλῆτα (πρῶν δῆμου Κατωγῆτων) καὶ Φαδατάτα εἰς τὴν κοινότητα « Χαυδῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Βουνὶ εἰς τὴν κοινότητα « Μαντζαβινῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Μονὴ Κηπουραίων εἰς τὴν κοινότητα « Καμινάρτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Τάσκα καὶ Λιβαθινῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Αἰγιαλός ».

Οἱ συνοικισμοὶ Λαπαθινῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Βλαχῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀλευράτα, Καταποδάτα καὶ Μουζακάτα εἰς τὴν κοινότητα « Ζερβῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Χαράκτι, Στάθερι καὶ Μπενετάτα καὶ Σοφῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Διγαλέτον ».

Οἱ συνοικισμοὶ Τζανετάτα καὶ Κουλουρίτα εἰς τὴν κοινότητα « Γρυζῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Μοναστηράκι εἰς τὴν κοινότητα « Κατάρραχον ».

Οἱ συνοικισμοὶ Σκαλιὰ καὶ Μονὴ Ἀγριλίων εἰς τὴν κοινότητα « Διγῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Φρούριον, Πατρικῆτα καὶ Δεφαρῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Ἀσσος ».

Οἱ συνοικισμοὶ Κοκολῆτα (πρῶν δῆμου Ἀσσοῦ), Δραπανίτικα καὶ Κονταῖς εἰς τὴν κοινότητα « Κοθρέας ».

Οἱ συνοικισμοὶ Βαρυὶ καὶ Μονὴ Παλαιοχέρσου εἰς τὴν κοινότητα « Καριῶνα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Πύργος εἰς τὴν κοινότητα « Πλαγιά ».

Οἱ συνοικισμοὶ Γερμενῆτα, Φιλιθῆς, Τσελενῆτα, Καταράτα, Μαυρουκῆτα, Μαθῆτα, Μαρτζουκάτα, Παλαιοστάρι, Ἀντουπάτα, Γρατζαῖτα, Διδόλος, Μαρκαντῶνα, Φραπάτα καὶ Στελιῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Φισκάρδον ».

Οἱ συνοικισμοὶ Μαβίττα, Ἀγριλῆς, Ἀνδριολῆτα, Βεντουρῆτα, Βιγγίλι, Δικολῆτα, Εὐρετῆ, Ζημπελλῆτα, Κάλαμος, Καμπανῆτα, Καφαλῆτα, Κουλουμπαρισῆτα, Μαλῆτα, Μήκανος, Μαρκουλῆτα, Ξερά, Πεκουλῆρι, Χαλικερί, Μολφεῖτα καὶ Τζαμαρελῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Τουλῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Κονιδάρῆτα, Λαβονικῆς καὶ Κουλοῦμι (πρῶν δῆμου Ἀσσοῦ) εἰς τὴν κοινότητα « Βασιλικῶδες ».

Οἱ συνοικισμοὶ Βασιλοπουλῆτα, Μαρκετάτα, Ποταμιανῆτα καὶ Μονὴ Θεμάτων εἰς τὴν κοινότητα « Μακρυότικα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Δενδρινῆτα, Ραυτοπουλῆτα καὶ Χαμόλακκος εἰς τὴν κοινότητα « Φερντινῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ταρκαῖτα εἰς τὴν κοινότητα « Δρακοπουλῆτα ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀντιπῆτα (πρῶν δῆμου Πυλαρέων) Θωμάτα, Ἀνωμεριά, Γεωργακῆτα, Δρακῆτα, Καρυσῆτα, Δεκαοῖτα, Δογχαῖτα, Λουκῆτα καὶ Μπεκατωρῆτα εἰς τὴν κοινότητα « Διβαρῆτα ».

Αἱ νησίδες Ὀξεία, Μάκρη, Μακροπούλα, Βρώμενα, Ποντικῆς, Δραγουάρα, Σοφία, Προδάτα, Λαμπρινῆς, Τσάκαλος, Καλόγηρος, Πιστρός καὶ Φίλιππος εἰς τὴν κοινότητα « Ἰθάκη ».

Οἱ συνοικισμοὶ Κεφάλι εἰς τὴν κοινότητα « Κάλαμος ».

Οἱ συνοικισμοὶ Μονὴ Καθάρων εἰς τὴν κοινότητα « Ἀνωγῆ ».

Οἱ συνοικισμοὶ Καλύδια εἰς τὴν κοινότητα « Σταυρός ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἄγιος Ἰωάννης εἰς τὴν κοινότητα « Λεύκη ».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἄγιοι Σχάρντα, Κολλιερή, Λαχῶ, Φρίκαις καὶ Μεσοδουνοῦ εἰς τὴν κοινότητα « Πλατυθρία ».

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Ἐπειδὴ ὁ διὰ τοῦ νέου Νόμου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τοῦ πρωτονοῦνηθεφαρμοζομένου, εἰσαγόμενος τρόπος ψηφοφορίας εἶναι ἐντελὲς ἀγνωστός, ὥς καὶ αἱ ἄλλαι οὐσιώδεις λεπτομέρειαι αἱ ἀφορῶσαι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ἐκάστη Κοινότητι, τὸν τρόπον τοῦ ἀπαριθμοῦ τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ τὸν ἐν γένει ὀργανισμὸν τῶν ἐκλογῶν, ἐξ ἄλλου δὲ δὲ εἶναι εὐχερές εἰς πάντα καὶ προσιτὸν νὰ προστρέχη εἰς μελέτην τῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν νόμων καὶ ἐγκυκλίων, παρέχοντες σύντομον, ὅσον ἔνεστι, περίληψιν, χρήσιμον διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἔχωσι στοιχειώδη τῶν πραγμάτων γνῶσιν.

Τὰ Κοινότητι Συμβούλια ἀποτελοῦνται ὡς ἐξῆς : Α') ὑπὸ 5 μελῶν εἰς τὰς Κοινότητας τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι 1000 κατοίκων. Β') ὑπὸ 6 εἰς τὰς ἐχούσας 1001—2000. Γ') ὑπὸ 9 εἰς τὰς ἐχούσας 2001—4000. Δ') ὑπὸ 12 εἰς τὰς ἐχούσας 4001—6000 καὶ Ε') ὑπὸ 15 εἰς τὰς λοιπὰς.

Οὕτω ἡ Κοινότης Ληξουρίου, ἡ μεγαλύτερα τῶν ἐν τῷ Νομῷ, ἀριθμοῦσα πληθυσμὸν ἀνωτερον τῶν 4000, καὶ κατώτερον τῶν 6000, θὰ διοικῆται ὑπὸ Κοινοτικῶν Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ 12 μελῶν.

Μεταξὺ τῶν Κοινοτικῶν αὐτῶν Συμβουλίων γίνονται ἀπὸ τῶν ἐτὸς ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου. Ἡ ἐκλογὴ αὕτη διατελεῖ ἐπὶ τὴν μὲν ἀπὸ τῆς διοριστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκλογῆς ὁλοκληρου τοῦ Συμβουλίου καὶ διὰ μυστικῆς

ψηφοφορίας.

Πλὴν τῶν τακτικῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων ἀνακηρύσσονται καὶ ἀνακληρωματικοὶ ἐπὶ μὲν τῶν πενταμελῶν Συμβουλίων οἱ 3 πρῶτοι ἐπιλαχόντες, ἐπὶ τῶν ἑξαμελῶν οἱ 4, ἐπὶ τῶν ἑνεαμελῶν οἱ 5 καὶ ἐπὶ τῶν δεκαπενταμελῶν οἱ 7.

Ἡ ἐκλογὴ διενεργεῖται εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἐκλογικὰ τμήματα.

Εἰς ὅσας δὲ τῶν διὰ τοῦ Νόμου συνιστωμένων Κοινοτήτων δὲν θὰ ὑπάρχουσι τυχόν τοιαῦτα, ἡ πρώτη ἐκλογὴ θὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου εἰς τὸν μᾶλλον εὐχόμενον Ναὸν τῆς ἑδρας τῆς Κοινοτικῆς, τὸν ὅποιον θὰ προσδιορίζῃ ὁ κ. Νομάρχης διὰ τοῦ προγράμματος τοῦ, τοῦ συγκαλοῦντος τὴν δημαιορεσιακὴν συνέλευσιν.

Ἐντυποὶ πίνακες τῶν ὀνομάτων τῶν ἀνακηρυχθέντων υποψηφίων ἐν ἐκάστῳ Δήμῳ ἢ Κοινοτικῇ ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνομήρην εἰς τὰ οὕτω οἱ ἐκλογεῖς γνωρίζουσι μεταξὺ ποίων ἔχουσι νὰ ἐκλέξωσιν.

Αὐτὰ ἐν γενικωτάταις γραμμαῖς περὶ τοῦ τρόπου τῆς καθόλου διενεργείας τῶν ἐκλογῶν. Τὰ ἀφορῶντα τώρα τὸν τρόπον τῆς ψηφοφορίας ἐκδέτομεν λεπτομερέστερον.

Οἱ ἐκλογεῖς δικαιούται νὰ παρίσταται αὐτοπροσώπως καὶ καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐκλογῆς ἐντὸς τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων, ἐκτὸς ἐὰν διατελῇ Δήμαρχος, Πάρεδρος ἢ Σύμβουλος καὶ δὲν παρητήθῃ τοῦ ἀξιώματός του πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν υποψηφίων. Πάντως ὅμως δικαιούται νὰ παρίσταται αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου κατὰ τὴν σφράγισιν τοῦ κιβωτίου, τὴν ἀποσφράγισιν αὐτοῦ καὶ τὰ τὴν διαλογίην, ὑπογράφων τὰ περὶ τούτων πρακτικά.

Οἱ ἐκλογεῖς ψηφίζουν διὰ ψηφοδέλτιον, τὸ ὅποιον δὲν πρέπει νὰ φέρῃ οὐδὲν διακριτικὸν σημεῖον, διότι τὰ ψηφοδέλτια τὰ προδίδοντα καταφανῶς τὸν ψηφίζοντα εἶναι ἄκυρα. Ἄν ἐπίσης ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φακέλου εὐρεθῶσι περισσότερα τοῦ ἐνὸς ψηφοδέλτια, θεωροῦνται πάντα ἄκυρα.

Οἱ ἐκλογεῖς ὀφείλουσι νὰ συμπληρώσιν τὰ ψηφοδέλτια αὐτῶν πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν εἰς τὸ ἐκλογικὸν ἰμῆμα, ὀφείλουσι δὲ προσερχόμενοι πρὸς ψηφοφορίαν νὰ φυλάττωσι τὸ ψηφοδέλτιον κεκρυμμένον ὥστε τοῦτο νὰ εἶναι ἀθέατον.

Τὰ ψηφοδέλτια τὰ ὅποια θὰ χρησιμοποιηθῶν διὰ τὴν ψηφοφορίαν θὰ εἶναι ἐκ χάρτου μόνον συνήθων ἀποχρώσεων λευκοῦ καὶ κατὰ τὸ μέγεθος διαστάσεων 14X20 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, θὰ σταλῶσιν δὲ εἰς τὰς διαφόρους Νομαρχίας παρ' ὧν καὶ θὰ διατελεῖται ἡ ἐκλογὴ.

Τελευταία τηλεγραφικὴ διαταγή τοῦ Υπουργοῦ ἐπὶ τῇ 11/11/1912 εἰς τοὺς Νομάρχας ὡς συστήσονται εἰς τὴν ἐκλογὴν νὰ γράψωσι τὰ ὀνόματα τῶν ψηφισμένων Συμβουλίων καὶ Παρέδρων τὸ ἐν κάτωθι τοῦ ἄλλου κατ' ἄλ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΙΩΑΝ. Π. ΜΑΚΡΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ
ΕΚ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΝ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

φαβητικήν σειράν τοῦ ἐποινύμου. Ἡ αὐτὴ διαταγὴ διευκρινίζει τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον παρήλθεν ἐν σιωπῇ ὁ Νόμος διὰ τὰ ψηφοδέλτια δύνανται νὰ εἶναι γεγραμμένα καὶ διὰ ξένης χειρὸς ἢ διὰ γραφομηναχῆς ἢ καὶ ἐντύπως χαράγματα χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ προκύπτῃ αἰσάδηποτε ἀκυρότης.

Προκειμένου περὶ ἐκλογῆς Δημοτικῶν Ἀρχῶν ὁ ἐκλογεὺς ὀφείλει νὰ καταρτίσῃ δύο ψηφοδέλτια, ἴδιον διὰ τὸν Δήμαρχον καὶ τοὺς Παρέδρους καὶ ἴδιον διὰ τοὺς Συμβούλους.

Οἱ ἐκλογεῖς καταρτίζαντες οὕτω τὰ ψηφοδέλτια τῶν προσερχομένων ἀνὰ πέντε ἐνώπιον τῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ταυτότητός των. Μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν ταύτην ἐγχειρίζῃ ἡ Ἐπιτροπὴ τῷ ἐκλογεῖ, ἂν μὲν πρόκειται περὶ ἐκλογῆς Κοινοτικῶν Ἀρχῶν ἕνα φάκελλον, ἂν περὶ Δημοτικῶν δύο ἕνα λευκὸν καὶ ἕνα ἐρυθρὸν, ἐπεξηγοῦσα ὅτι ὁ εἰς προώρισται διὰ τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Παρέδρων, ὁ δὲ δεύτερος διὰ τὸ τῶν Συμβούλων. Ἀκολουθῶν ὁ ἐκλογεὺς ἀποσφραττίζει εἰς μέρος τῆς αἰθούσης τῆς ἐκλογῆς ἢ ἐν συνεχομένῳ δωματίῳ οὕτως ὥστε νὰ μὴ εἶναι θεατὸς καὶ ἐκεῖ κλείει ἐντὸς τοῦ παραδοθέντος αὐτῷ φακέλλου τὸ ὅπερ φέρει ψηφοδέλτιον, ἐπικολλᾷ τὸν φάκελλον καὶ ἐπανερχόμενος ρίπτει τοῦτον εἰς τὸ κιβώτιον ἰδιοχειρὸς. Πρῶτος ρίπτεται ὁ φάκελλος ὁ φέρων τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Δημάρχου καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ψηφοδόχον καὶ εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τῶν Συμβούλων.

Οὕτω διενεργεῖται ἡ ἐκλογὴ. Τὰ τῆς διαλογῆς τῆς ψηφοφορίας δὲν ἐνδιαφέρουσιν ἀμέσως τοὺς ψηφοφόρους καὶ συνεπῶς δὲν παρίσταται ἀνάγκη ν' ἀναπτύχθωσιν.

Ὁ νομοθέτης ἠθέλησε ὅπως ἐν τοῖς κατὰ τὸν νέον Νόμον καταρτιζομένοις Συμβουλίοις ἀντιπροσωπευθῇ καὶ ἡ μειονοψηφία, ὥρισε δὲ πρὸς τοῦτο ὅπως ἕκαστος τῶν ἐκλογέων ψηφίζει ἐπὶ πενταμελῶν μὲν Συμβουλίων τέσσαρα μέλη, ἐπὶ τῶν λοιπῶν δὲ τὰ δύο τρίτα τοῦ συνόλου.

Ὅστε ἕκαστος ἐκλογεὺς ἐν Ἀρχαιοτάτῳ ὅπου εἶναι δεκαοκταμελὲς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, θὰ ψηφίσῃ δώδεκα Συμβούλους. Τὰ ἐπὶ πλέον γραφόμενα δὲν θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἐὰν ψηφοφόρος τις ἀναγράψῃ ἐν τῷ ψηφοδέλτιῳ τῶν Δημάρχων καὶ τοὺς δύο ἐποψηφίους, μόνον τὸ πρῶτον γράφεν ὁ νόμος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

ΤΟ ΛΗΕΑΝ ΕΤΟΣ

Εἶναι νῦν τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1913· τὸ ὁρολόγιον ἤρξαι ἤδη τὴν 12ην καὶ τελευταῖον αὐτοῦ κύκλῳ δεικνύει ὅτι ἐν ἀκόμῃ ἔτος παρήλθε, μία ἐτι ἐλαχίστη στιγμή τῆς αἰωνιότητος. Παρήλθε ὡς καὶ τόσα ἄλλα πρὸ αὐτοῦ ἀτὰρ κατέφαγε ὁ ἀδύνατος χρόνος ὁ ὅστις τὰ πάντα εἰς λήθην.

Ἄλλ' ἂν τὰ πρότερον ἔτη παρήλθον ὡς ἐλθον ἡμεῖς, τὸ λαμπρὸν διὰ τὴν ἱστορίαν μας 1913 θὰ μείνῃ ἀλησμόνητον διότι εἶναι τὸ ἔτος ἐκείνο ὅπερ ἐταπείνωσε τοὺς βαρβάρους ἀπογόνους τοῦ Κροῦμου, τοὺς βαυδάλους τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος. Εἶναι τὸ ἔτος τὸ ἀποδείξαν εἰς τὰ ἀμφοτέρω τέρατα ὅτι οἱ χρόνοι τοῦ Βουλγαροκτονίου δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῶσιν ὑπ' αὐτῶν διότι εἰς πρώτην θρασείαν αὐτῶν πρῶτον ἐπανερχοῦνται ἀπειλητικώτεροι καὶ τρομερώτεροι αὐτοὺς καὶ ὅτι ὁ δαφνοστεφὴς Βασιλεὺς μας δὲν θὰ διστάσῃ νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς πρωτευούσης των κατὰ τὸν τῶν βοιωτῶν αὐτῶν κράτος. Ἐπὶ τῇ παρελεύσει ὅμως τοῦ κλεινοῦ ἔτους 1913 δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ, νομίζοντες τοῦτο μόνον ἐνδοξον, ὡς τὰ λοιπὰ ἐρχόμενα νὰ εἶναι κατώτερα οὐχί. Ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν ἐθνῶν παρατηροῦμεν λαοὺς ἀμείζοντας, δοξαζομένους καὶ τέλος πίπτοντας, ἀλλὰ πίπτοντας καὶ μὴ ἀνισταμένους πλέον· παράδειγμα οἱ Ἀσσύριοι, οἱ Βαβυλώνιοι, οἱ Πέρσαι καὶ αὐτοὶ ἐτι οἱ Ῥωμαῖοι οἱ κοσμοκρατορήσαντες, παρακμάσαντες ὅμως καὶ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἐπανελλόντες εἰς τὴν προτέραν αἰγλήν. Διὰ τὴν Ἑλλάδα μας ὅμως δὲν συμβαίνει τὸ αὐτό. Ἡ Ἑλλάς πολλὰκις κατέπεσε ἀλλὰ πάλιν εἶδε χρόνους δόξης καὶ τὸ τελευταῖον τὸ 1821 ὅποτε νεκρὰ ὑπὸ πάντων ἐνομιζέτο, ἀνέστη, μικρὰ μὲν καὶ ἀσθενής, ἀλλὰ πάντοτε ζῶσα καὶ βλέπουσα πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς προτέρας δόξης, μέχρις ὅτου τὸ 1912 ἡ Ἑλλάς ἀποπνέουσα τὴν ἀδυναμίαν τῆς γυναικείας, ἐπιθυμᾷ ὡς φιλόστοργος μητὴρ νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῶν τέκνων τὴν καὶ κατορθοῦν τοῦτο. Καὶ ἤδη ἡ Ἑλλάς μεγάλη, ἰσχυρὰ καὶ ἐνδοξός, ἐμπνέουσα τὸν σεβασμὸν καὶ τὸν φόβον εἰς τοὺς ἐχθρούς τῆς περιμένει πλέον ἐπὶ ἐνδοξῇ καὶ λαμπρᾷ ἀντάξει τῆς μεγάλης αὐτῆς ἱστορίας. Τοιοῦτον φανταζόμεθα καὶ τὸ νέον ἔτος 1914, ἔτος δ' ὅπερ θὰ ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς τῶν ζητούντων νὰ τῇ ἀραιωθῶσιν ὅτι ἐκείνη λατρεῖ καὶ ὅτι διὰ τοῦ αἵματος καὶ θύσιον ἔλαβε. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ γίνῃ, τὸ δίκαιον εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος ὁ παρακολούθων τὴν ἀνάστασιν καὶ δόξαν αὐτῆς, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ παρεμποδίσωσιν τὸν δίκαιον δρόμον τῆς.

ΒΡΥΣΣΕΛΙΣ ΚΟΝΤΟΜΙΧΑΛΟΥ

Ληξούριον τῇ 1ῇ Ἰανουαρίου 1914

Σ. Σ. Τὸ ὡς ἄνω δοκίμιον μᾶς ἐστάλη πρὸ ἡμερῶν ἀλλ' ἔνεκεν ἐλλείψεως χώρου δὲν ἐδημοσιεύθη ἐγκαιρῶς. Τὸ δημοσιεύμενον σημεῖον διὰ νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὴν νεορὰν κόρην εἰς τὴν πρὸς τὴν λογοτεχνίαν ἐπιδοσὶν καὶ στοργὴν τῆς.

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

— Τὸ θέατρον σιγᾶται περισσότερον ἀπὸ τὴν ἐρατικὴν τάξιν ἢ ἀπὸ τὴν λεγομένην ἀστικήν. Ἀποδείξει ὅτι καὶ ἡ πλατεῖα ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὸ ὅπερ ὅφον εἶναι πάντοτε πεπληρωμένη. Τὸ ὅπερ ὅφον μάλιστα παρουσιάζει ἐξαιρετικῶν συνωστισμῶν κατὰ τὰς παραστάσεις τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Συμπέρασμα: ὅτι ὁ μικρόκοσμος ἐδῶ ἔχει ὑπερτέραν τὴν ἀντίληψιν καὶ εὐγενέστερον τὸ συναίσθημα ἀπὸ τοὺς ἐπὶ πόρους ἀστούς, ὑπὲρ ταῦτα ὅμως ἀποδεικνύει μείζονα ἐλευθεριότητα κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀναξιοπρεπὴ γλισχρότητα τῶν τελευταίων.

— Ἡ ἐφετηνὴ περίοδος ἐσημείωσε καὶ μίαν χαρακτηριστικὴν πρόοδον. Ποχίσαν μερικαὶ κυρία νὰ ἐρχονται εἰς τὰ καθίσματα τῆς πρώτης θέσεως τῆς πλατείας. Τὸ παράδειγμα ἐδόθη ἀπὸ τὰς κυρίας ξένων ὑπαλλήλων, ἀλλὰ παρατηρεῖται ἀπορροπία ἐκ μέρους τῶν ἐκτοπίων γυναικῶν πρὸς μίμωσιν τοῦ ὁραίου παραδείγματος.

Εἶναι δυστυχῶς τόσον ἐροϊζωμένη ἡ σαθρὰ ἀντίληψις ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν πρέπει νὰ πηγαίνουν ἀλλοῦ ἐκ μὴ εἰς τὰ θεωρεῖα ὅσοι ἀπαιτεῖται γενναία ἀποφασιστικότης διὰ τὸ ἐπικινδύνον πῆγμα. Ἄλλ' ἐλλείπει ἡ ἀποφασιστικότης αὐτῇ καὶ κυριώτερον ἡ πρόθυμότης μεσαιωνικῶν ἐθιμοτυπιῶν. Ἀνὰ τοὺς ἀποδεικνύοντες οὕτω νὰ συμμορφωθῶσιν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ σύγχρονου Κοινωνικοῦ περιβάλλοντος.

Ἀπὸ τὰ παιχθέντα μέχρι σημερον ἔργα τὴν καλντέραν ἐπιτυχίαν εἶχε τὸ

δράμα τοῦ Μαρξ Νορδίου «Δικαίωμα ὁ ἔρως» μετ' αὐτὸ δὲ ἡ «Εὐα» τοῦ Γερμανοῦ Φόξ. Τὰ «Παραθήρεια» εἰς τρεῖς συνεχεῖς παραστάσεις δοθέντα κατὰ κομματιασμένα καὶ ἀτελῆ ἀπέτυχον διότι οὔτε ἐπαρκὲς προσωπικὸν ὑπῆρχε, οὔτε κατάλληλος σκηνοθεσία διετίθετο. Εἰς τὴν ἀτυχῇ μάλιστα σκηνῇ νὰ παρασταθῶν πρότερον τῶν ἄλλων τὰ «Παραθήρεια» ὀφείλεται καὶ κάποια δυσμενὴς κρισις ἀρχικῶς μορφωθείσα περὶ τοῦ θύσου, κρισις ὅμως ἥτις τείνει νὰ μεταβληθῇ μετὰ τὰς τελευταίας ἐπιτυχίας.

Μεταξὺ τῶν προσώπων τοῦ θύσου πρωτεύει ἀναμφισβητήτως ὁ κομικὸς κ. Χέλμης, ἄφορος εἰς τὴν ὑπόκρισιν τῶν ὁδῶν του. Μορφωμένος ἡθοποιός, παραηλολογῶν τὴν νεωτέραν τέχνην καὶ συμμορφούμενος πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς, εἶναι ἐνδοξότατος καὶ ἀπὸ θεάτρων κατὰ πολλὰ ἀνωτέρων τοῦ ἱδρικοῦ μας. Ὁ κ. Χέλμης γενικῶς ἀρεσκὴ καὶ ἡ ἐμφάνισις του προκαλεῖ πάντοτε τὰς ἐπιδοκιμασίας τῶν θεατῶν του.

Μεταξὺ τῶν δύο κυριωτέρων δραματικῶν τοῦ θύσου, ὁ κ. Ποφάντης ὑπερέχει τοῦ κ. Βεάκη.

Φυσικώτερος καὶ ἀρεστότερος ὁ κ. Ποφάντης προσελκύει περισσότερον τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατοῦ καὶ θεωρεῖται ἰσχυρότερον τὸ ἐνδιαφέρον του ἢ ὅσον ὁ κ. Βεάκης ἐν τῇ παθητικῇ καὶ κάπως ὑπερβολικῇ ἐκδηλώσει τῶν συναισθημάτων αὐτοῦ ὑποκρίνεται. Ὁ κ. Ποφάντης ὡς Βάρβουνδ ἐν τῷ δράματι τοῦ Νορδίου συνεκίνησεν τὸ ἀκροατήριον, ἐνῷ ὁ κ. Βεάκης ὡς Χάτβιγκ ἐν τῇ Εὐᾷ δὲν τὸ ἐπέτυχε παρὰ πάσας τὰς φιλοτιμίας προσπάθειάς του.

Καὶ τώρα ἡ κ. Βεάκη ἡ πρωταγωνίστρια. Ἀνὰ ἀρκούν βεβαίως ὀλίγαι λέξεις δι' αὐτήν. Θὰ ἦτο ἀδίκημα. Ἰσως ἄλλοτε ἀπασχολήσῃ εὐρύτερον τὴν στήλην αὐτήν.

Ὡς Εὐᾷ καὶ ὡς κ. Βάρβουνδ μᾶς ἀπέδωκε ὑπέροχον τὸν τύπον τῆς σεπτομένης καὶ ἐνεργούσης ἐλευτέρως γυναικὸς ἐν τῇ νεωτέρᾳ Κοινωνίᾳ. Ἀλλ' εἶναι ἀτυχὴς εἰς ἕνα σημεῖον. Εἶναι ἡρακλασμένη νὰ παῖξῃ τοὺς ἐρωτικοὺς ὁδὸν μετὰ ἐραστὴν ἡθοποιὸν κατὰ πολλὰ ὑποδεέστερον αὐτῆς. Διότι ὁ κ. Βεργόπουλος, ὁ κατ' ἀποκοπὴν ἐραστής, εἶναι ὁρατός, τομηρὸς καὶ εὐχαρῆς, ἀλλ' ἥμισυ δεξιὸς εἰς τὴν δυσχερῇ ἄλλως τε φύσει ἀπόδοσιν τῶν ἐρωτικῶν αἰσθημάτων καὶ ἥμισυ εὐτυχὴς ἐν τῷ διαλόγῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ γοργότης ἢ σπουδὴ καὶ ἐνίοτε ἡ ἀπροσεξία του ἐξαλείφουν πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν.

ΝΙΚΟΛΑ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ

Ἐτελεύτησεν ὑπερογδοηκοντοῦτης ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἐτάφη ἀνευ θορύβου καὶ ἐπιδείξεων, ὡς ἀληθῆς χριστιανός, ὁ Νικόλαος Βαλσαμάκης ἀνὴρ ἀριστος καὶ πολίτης διακεκριμένος.

Ἐπανελθὼν νέος ἐκ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ σπουδῶν του μετῆλθεν ἐπὶ τινα ἔτη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας, κατακτησας τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν διὰ τὴν εὐθύτητα καὶ τὸ ἀνέγκαιρον τοῦ χαρακτήρος του. Ἐχὼν δ' ἐξ ἀνατροφῆς καὶ παιδεύσεως φιλελευθέρους ἀρχάς, ἐνεργάφῃ μέλος εἰς τὴν ἀκμάζουσαν τότε ἐμπορικὴν Λέσχην, ἥτις κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ἄλλοι συντηρητικὰς κέντρον, ὑπεστήριξε τὸς οὐδ' ἐπαύσατο ἰδέας. Ὁ Βαλσαμάκης συμμερίζομενος τὰς ἀντιθέσεις ἐκείνων ποιοτικῶν πηγῶν τῶν πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἑαυτοῦ Μομφεράτου, ἐδέχθη ν' ἀναμειχθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκείνην καὶ τὸ 1862 πρῶτος ἐπαρχιακὸς σύμβουλος ἐν τῇ Νήσῳ.

Ἡ ἐπιφανὴς αὐτῆς ἐπιτυχία συνετέλεσεν ἵν' ἀναδειχθῇ μετ' ὀλίγον

πληρεξούσιος τῆς Ἀγῆς μετὰ τὴν Ἐνωσιν συνελεύσεως τοῦ 1864 συνταχθεὶς μετὰ τὴν συντηρητικὴν μερίδα ἥτις ἠθέληε τὸν τερματισμὸν τῆς ἐπαστατικῆς περιόδου διὰ νὰ δυνήθῃ τὸ κράτος νὰ περισυλλέξῃ τὰς ἐκ τῶν ἀνωμαλιῶν κατατρεβίσας δυνάμεις του. Διαλυθείσης τῆς συνελεύσεως ἔμεινεν ἐφησυχάζων ἐπὶ τινα χρόνον ἵνα πάλιν ἀναμειχθῇ ἐνεργητικώτερον εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπὶ τὴν ὁποῖον ἀπεσφραγθῇ μόνον τὸ 1899 ἕνεκα λόγων ὑγείας.

Οὐδείς τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Κεφαλληνίας ἔχει τόσον μακρὸν καὶ ἐνδοκίμον σταδίον καὶ οὐδένα ἄλλον ἐκ τῶν μετὰ τὴν Ἐνωσιν ἀναμειχθέντων εἰς τὰ δημόσια, ἐτίμησεν ὁ τόπος ὅσον τὸν Βαλσαμάκην. Ἡ διαρκὴς αὐτῆς σταδιοδρομία, ὡς εἶνε ἄλλως τε φυσικὴν, ἤγειρε κατ' αὐτοῦ πρόσκαιρον θυελλώδη ἀντίδρασιν ἐπενεγκοῦσα καὶ τὴν ἀποτυχίαν του ἐν μιᾷ περιόδῳ τοῦ 1892, ἀλλὰ ταχέως οἱ ἐκλογεῖς συναισθανθέντες τὸ ἀδίκημα πανηγυρικῶς πάλιν ἀνέδειξαν αὐτὸν ἀντιπρόσωπον. Ἡ δρᾶσις τοῦ Νικολάου Βαλσαμάκη ὡς πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἀναμειχθέντος ἐπὶ 40 σχεδὸν ἔτη εἰς τὰ δημόσια πράγματα εἶνε διδακτικὴν παράδειγμα διὰ τοὺς μεταγενεστέρους. Ἀνεξάρτητος ὑψηλόφρων καὶ φιλελευθέρων πάντοτε ἀρχῶν διαπρεπὴ κατέλαβε θέσιν ἐν τῇ Βουλῇ, διεκρίθη δὲ ἰδίως κατὰ τὸ 1887 μέχρι τοῦ 1890 ὅτε σφοδρῶς ἀντετάχθη κατὰ τοῦ συστήματος τῆς στατάλης, τῶν δανείων καὶ τῆς βαρείας φορολογίας, ἥτις συνέτριψε τὴν γεωργικὴν τάξιν καὶ τὸν πτωχὸν λαόν. Τὰ ὑπέροχα τοῦ Βαλσαμάκη χαρίσματα ἐκτιμήσας ὁ αἰεμνηστὸς Κομμουνιστὸς προσέλαβεν αὐτὸν ὑπουργὸν τῷ 1878 τὰς δὲ πολλὰς πρὸς τὴν πολιτείαν ὑπηρεσίας του θέλουσα ν' ἀμείψῃ τοῦ 1890 ἡ Κυβέρνησις προσέφερεν αὐτῷ τὸ ὑψηλὸν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον ὅμως ἠρνήθη ἐπιμόνως ν' ἀποδεχθῇ.

Κατὰ τὴν μακρὰν του πολιτικὴν πορείαν ὁ Βαλσαμάκης κατέστη λίαν χρήσιμος καὶ εἰς ἄτομα καὶ γενικώτερον εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἥτις τὸν ἐξέλεγε, ἀλλὰ προσέτι καὶ εἰς τὸν νομὸν ὅτε ἐπ' ὀλίγον ἐλειτούργησε κατὰ τὸ 1890 τὸ σύστημα τῆς εὐρυτέρας περιφερείας. Οἱ συνεργασθέντες τότε μετ' αὐτοῦ, ὅσοι ἐπιζῶσι, διατηροῦσιν ἀνὰ σφαιρὴν τὴν ἀνάμνησιν τῶν δραστηρίων ἐνεργειῶν καὶ τῆς εὐκρινείας μετὰ τῆς ὁποίας ἠγωνίσθη πρὸς ἐπιτυχίαν ὅλων.

Τὸ πρῶτον δὲ τοῦτο διέκρινε πάντοτε τὸν Βαλσαμάκην ἐνεργοῦντα ὃ πρὸς ἐκείνων μετὰ τῶν ὁποίων συνέπραττε καὶ ὅχι ὑπὲρ αὐτοῦ, ἂν εἶχε διδόμενα ὅτι οἱ ἀναδεικνυόμενοι διὰ τῆς ἐπιμελείας του ταχέως ἔστρεφοντο πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν. Ἀλλ' ἦτο λίαν ἀνεκτικὸς καὶ οὐδέποτε ἐμνηστικῶς, μετ' αὐτὴν δὲ τὴν χριστιανικὴν ἀρετὴν ἐγκατέλειπε καὶ τὸν πρόσκαιρον βίον ἵν' ἀναπανθῇ ἐν ταῖς μακαρίαις μοναῖς μετὰ τῆς χορείας τῶν συναθλητῶν του.

Π. Ι. Μ.

Σ. Δ. Ἡ ἐφημερίς ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῆς βημάτων ὑπεστήριξε καὶ ἐνεθάρρυνεν ὁ αἰδὼς συμπολίτης, συμμερίζομένη εὐκρινῶς τὸ βαθὺ πένθος ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ, ἐκφράζει τὰ συλλυπητήριά της εἰς τὴν τετιμημένην οἰκογένειαν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

— Προχθὲς Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἱ. Ναυτικῷ Φιλαρμονικῷ Καταστημᾷ τῶν ἀνερρωτῶν, μιᾶς ἐκ τῶν ὑπὲρ τοῦ αἰμιήσους Παναγῆς Βαλλάνου καὶ τῶν λοιπῶν εἰρηνοφίλων τῶν Καρασυντάτων τῶν ἐκείνης ἀποστολῆς τῆς Νομαρχίας Μεσσηνιακῆς. Παναγῆς Μεσσηνιακῆς τῆς ἐκείνης ἀποστολῆς τῆς Νομαρχίας μας, τῆς ὁποίας οὕτω τὸ προσώπικον ἐνισχύεται δι' ἐνὸς ἀκόμη ἱκανωτάτου ὑπαλλήλου.

— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Σαμαίων υπέδειξεν ὡς ἐκλεκτοὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐνὸς μέλους τοῦ Ἀδελφάτου τὸν κ. Π. Ἀγγινὸν Καβαλιεράτον.

— Διὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης συνεπληρώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεκτῶν ὄλων τῶν Δήμων τοῦ Νομοῦ καὶ ἀπομένει ἤδη ἡ σύγκλησις τοῦ σώματος αὐτῶν πρὸς ὑπόδειξιν τοῦ μέλους διὰ τὴν χηρεύουσαν θέσιν, ἡ ὁποία σύγκλησις ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ ταχίστη.

— Διότι ἀπὸ μακροῦ χηρεύει ἡ θέσις αὕτη, ἡ δ' ἐκλογὴ νέας Ἐπιτροπῆς μολοντοὶ ἡ θητεία τῆς ὑπαρχούσης λήγει μετ' ἐλάχιστον χρόνον, θὰ βραδύνῃ κατ' ἀνάγκην ἐφ' ὅσον ἰσχύοντος τοῦ νέου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νόμου δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὸ μέλλον αἱ διατάξεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑποδείξεως τῶν ἐκλεκτῶν καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν.

— Εἰς τὰ Φαρακλάτα, ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀπολυθέντων ἐπιστράτων Χρήστου Λοκούδη, Τζαν. Γιαννά Ἀναστασίου Βενεδικτοῦ Κοσμάτου, Διον. Βαρδαράματου «Μαρίνη» καὶ Διον. Σπανοῦ, ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς διοργανώσεως ἐπισήμου ἀρχιερατικοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν τῷ πολέμῳ συνδημοτῶν των.

— Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον διενήργησαν καὶ ἐράνους, ἀφ' ὧν συνελέχθη ἱκανὸν χρηματικὸν ποσόν.

— Παρητήθη τῆς θέσεώς του ὡς μέλους τῆς Ἀμιεινῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Δήμαρχος κ. Σπ. Κοσμετάτος καθόσον ὁ νέος Νόμος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων θεωρεῖ πᾶν ἀξίωμα ἀπορρέον ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὡς δημιουργοῦν περιπτώσιν μὴ ἐκλογιμότητος. Καὶ ὁ κ. Κοσμετάτος ἀποδεχόμενος ὑποψηφιότητα δημοτικὴν ὤφειλεν νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεως ταύτης.

— Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, συντρεχούσης ὁμοίας περιπτώσεως, ὑπέβαλον ἐνώπιον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τὰς παρατηρήσεις των οἱ κ. κ. Παναγῆς Μπλέσσας καὶ Πέτρος Χωραφᾶς ὡς μέλη τοῦ Διοικοῦντος Ἀδελφάτου τοῦ Δημοτικοῦ Πτωχοκομείου.

— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συνήλθε προχθὲς Δευτέραν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Νικολάου Βαλσαμάκη καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐκφράσῃ ἐπισήμως τὸ πένθος τοῦ δήμου συμμετέχον τῆς κηδείας.

— Ἀπεφάσισεν δ' ὡσαύτως νὰ ἀναρτηθῇ ἐπὶ τῷ πένθει μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Δημοσχεῖου καὶ νὰ ἐπιδοθῇ τὸ ψήφισμα τοῦτο εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀποβιβάσαντος. Ὅντως δὲ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπέδωκεν τὸ ψήφισμα εἰς τὴν χεῖραν.

— Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀποδόσαντος, παρὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ μεταστάτος ἐπιθυμίαν, τὰς προσηκούσας τιμὰς εἶναι ἀξιώματος καθ' ὅσον ἀνεξαρτήτως πρὸς τὴν τοιαύτην ἐπιθυμίαν, ἡ τιμὴ πρέπει νὰ ἀποδίδεται ὅπου προσήκει.

— Ἐξ ἀφορμῆς τῆς κηδείας τοῦ Νικολάου Βαλσαμάκη κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ φέρετρόν του νεκροῦ ἦτο κλειστόν, μᾶς ἔρχεται ἡ σκέψις ὅτι τὸ τοιοῦτον κλείσιμον τῶν φερέτρων διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῇ δι' Ἀστυνομικῆς διατάξεως.

— Εἰς ὅλα τὰ πολιτισμένα μέρη τοῦ κόσμου τὸ τοιοῦτον θεωρεῖται στοιχειώδης ὁρὸς. Εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸ πολλοῦ ἔχει εἰσαχθῇ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ συμμορφωθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τοῦτο. Ὁ κ. Ἀστυνομὸς ἄς τὸ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν δι' ἐγκυκλίου διαταγῆς ἀπηγόρευσε τὴν χορήγησιν ἀδειῶν εἰς τοὺς στρατιώτας λόγῳ τῶν ἐκλογῶν. Οἱ ἐπ' ἀναρρωτικῶν ὁποῦ ἀδεία εὐρισκόμενοι καὶ ἔχοντες ἀνάγκην παρατάσεως ταύτης δύναται νὰ ἀποβῶσι τὰς πρὸς τοῦτο αἰτήσεις των εἰς τοὺς οἰκείους Ἀστυνομικοὺς Σταθμούς παρ' ὧν θὰ διαβιβάζονται ἀκριβῶς.

— Περισσότερον, ἐνῶ περὶ τοῦτου ἔχει διαβιβασθῇ ἐγκύκλιος εἰς τοὺς Σταθμούς, δείκνυνται οἱ τοῖς ἀποδύμενοι εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν αἰτήσεων ἡ καὶ παρὰβάλλοντι δυσχερεῖας εἰς τοὺς αἰτούντας. Πολλὰ τοιαῦτα παράπονα μᾶς διηβρώθησαν.

— Καὶ δι' αὐτὸ θὰ ἦτο ἐνδεδειγμένη

ἡ διαβίβασις αὐστηρῶν διαταγῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς Ὑπουργικῆς Ἐγκυκλίου ἐκ μέρους τῆς προϊσταμένης Ἀστυνομίας πρὸς τοὺς Σταθμούς.

— Ἐξ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν ἀνεγράφη εἰς κάποιον ἐκ τῶν δελτίων μας ὅτι μετὰ τῶν ὑποψηφίων κοινοτικῶν συμβούλων τῆς κοινότητος Φαρακλάτων εἶναι οἱ Κ. Κοσμάτος καὶ Παναστασάτος. Ὁ δὲ δεύτερος τούτων εἶναι ὑποψήφιος. Κατὰ κοινὴν συμφωνίαν τῶν κατοίκων ἐξετέθησαν αἱ ὑποψηφιότητες ἐξ συμβούλων τῶν ἑξῆς οἵτινες καὶ θὰ εἶναι καὶ ὁριστικοὶ ἐφ' ὅσον συγκροτεῖται δι' αὐτῶν ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς καὶ ἑτέρα ὑποψηφιότης δὲν ὑπάρχει.

— Οἱ ἐκτεθέντες εἶναι οἱ κ. κ. Γεώργιος Σιμάτος, Διονύσιος Κωνσταντίνης Γρηγόριος Βαρδαράμας, Χρηστος Λουράνδος, Διονύσιος Μ. Πολλάτος, καὶ Γεώργιος Νόμπελης.

— Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Φιλαρμονικῆς Σχολῆς παρέλαβε κατὰ τὴν ἐβδομάδα αὐτὴν νέαν συλλογὴν πλήρη μουσικῶν ὁργάνων τελειοτάτων.

— Ἡ νέα συλλογὴ προσεκομίσθη ἐκ Βελγίου, ἡ ἀξία δὲ τῶν ὁργάνων ἀνέρχεται εἰς τρεῖς χιλιάδας δραχμᾶς.

— Τὸ Δικαστήριον τῶν Κακουργιοδικῶν θὰ ἐργασθῇ κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα πρὸς ἐκδίκασιν ὑποθέσεων κατὰ φυγοδικίων. Τὸ Δικαστήριον ἀπετελεσθῇ διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἐκ τῶν κ. κ. Πολίτου προέδρου, Βατοπούλου πρῶτο δίκου καὶ Κ. Γεράκη ἀμείστου παρέδρου.

— Μόνον δὲ ἡ πρώτη ἐκ τῶν ἐν τῷ πινακίῳ ἀναγεγραμμένων ὑποθέσεων, κατὰ τῶν ἐδελφῶν Κρόκιου κατηγοροῦ μένων ἐπὶ ἀναρρέσει καὶ προμελετημένους τραύμασι, ἦτο κατ' ἀντιμωλίαν, καὶ ἐξεδικάσθη χθὲς καὶ προχθὲς.

— Εἰς τὰ Κοντογυράτα ἔχρουν κορούς ματα εὐφλογίας. Ἐπτά μέχρι τῆς ὥρας. Καὶ οὔτε ἱατρός νὰ πιστοποιήσῃ τὸ νόσημα οὔτε ἀπομόνωσις οὔτε ἀπολύμανσις οὔτε...οὔτε. Κινδυνεύομεν φυσικῶς τατα καὶ ἐν Ἀργοστολίῳ νὰ δεχθῶμεν ἐκ νέου τὴν εὐεργετικὴν ἐπισκέπτριαν. Πάλιν τὰ περυσινά.

— Ὁ κ. Ἀνδρέας Ἀμπατιέλος πλοίαρχος ἐκ Κεραμειῶν καὶ ἡ δεσποινὶς Ὀλγα Διονυσίου Βεργωτῇ ἐκ Κουρκουμιελῶν ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.

— Τὴν Παρασκευὴν τοῦ Ἁγίου Ἁντωνίου, δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ἀντώνιος Λοβέροδος.

— Ἀπεβίωσεν ἐκ συγκοπῆς καὶ ἐκὼς εὐθὴ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀγαθὸς καὶ φιλόστοργος οἰκονομειάρχης ὁ Σπυρίδων Ποταμιάνος ὑπάλληλος ἐν τῷ καταστήματι Ἀ. Βανδώρου. Συλλυπόμεθα τὴν οἰκογένειαν καὶ ἀδελφούς τοῦ μεταστάτος.

— Ἡ χθρσινὴ παράστασις τοῦ θεάτρου ἐματαιώθη λόγῳ τοῦ πένθους τοῦ κ. δημάρχου συνεπεία τοῦ θανάτου τοῦ μικροῦ υἱοῦ του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

— Ἐκφράζομεν βοθεῖαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς εὐγενεῖς συμπολίτας μας τοὺς ὁλοσήμερον συμμερισθέντας τὴν θλίψιν μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μας Σπυρίδωνος.

Ἡ οἰκογένεια Σπ. Ποταμιάνου καὶ ἀδελφοί.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

— Εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ Ἀρ. Ιστ. Καροισάτου κείμενον παραπλεύρως τῆς Καμπάνας προσεκομίσθη ἐξ Εὐρώπης ἀπολυμαντικὸς κλιβάνος τελειοτάτου συστήματος.

Ἀναλαμβάνει ἀπολυμάνσεις οἱ κίων καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ ἐκτὸς μετ' ἐγγύησιν διὰ τὴν τελείαν ἐκτέλεσιν καὶ μετ' ἐπιμελείας τιμᾶς. Τὸ σύστημα τοῦ κλιβάνου αὐτοῦ ἐξετασθέν παρὰ πολλῶν ἐκ τῶν καλύτερων ἱατρῶν τῆς πόλεως μας ἐνεκρίθη καὶ ἐπεδοκιμᾶσθαι ὡς καταλληλότερον.

ΝΕΚΡΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ Τῷ ΘΑΝΑΤῳ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΣ Γ. ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΥ

Ἐνθυμεῖται κανεὶς ἀκουσίως τοὺς ὁραίους στίχους τοῦ Μαλέρμπ τοὺς ὁποίους ἀφιέρωσεν εἰς τὴν πατρικὴν θλίψιν τοῦ Ντυπεριέ ποῦ ἔχασε τὴν μοναχικὴν κόρη του εἰς τὴν λάμψιν τῆς νεανικῆς ἐξανθήσεώς της, ὅταν βλέπῃ τὸν θάνατον ἀποκόπτοντα ἀδυσωπῆτως τοὺς εὐθαλεῖς καὶ εὐέλπιδας βλαστούς τῆς ζωῆς.

Τοὺς ὁραίους αὐτοὺς στίχους, ὅπου εἰς μίαν ὑπέροχον ἔμπνευσιν ἔχει ἀποκρυσταλλωθῇ ὁ πανίσχυρος θρήνος τῆς παροδικότητος καὶ τοῦ ἐφημέρου παντός ἐπὶ γῆς ὁραίου καὶ ἐκλεκτοῦ, ἐνεθυμήθη χθὲς ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἑπταετοῦς παιδὸς Γερασίμου Κοσμετάτου κατόπιν πολυδύνου νοσήματος.

Ἵπαρξες ὁραία καὶ ἐκλεκτὴ δεικνύουσα ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἀκόμη τῶν παιδικῶν ἡμερῶν, εὐγενὴ ψυχὴν καὶ ζωηρὸν πνεῦμα καὶ προσιωπῶμένην χρυσὸν καὶ εὐέλπιν τὸ μέλλον ὑπέκλυφεν εἰς τὸν θάνατον, ἀνηλεῶς θερίζοντα τοιαῦτα εὖσσμα ἀνθη.

Ἦτο ῥόδον—ἐπὶ λέγει ὁ Μαλέρμπ—καὶ ἔπρεπε νὰ ζήσῃ ὅσον ζοῦν τὰ ῥόδα: ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΜΙΑΣ ΠΡΩΤΟ-ΑΣ, εἰς τὸν κόσμον ὅπου τὰ ὁραιότερα πράγματα ἔχουν τὴν χειροτέραν εἰμαρμένην.

Αἱ σκέψεις αὐταί, τὰς ὁποίας ἐπεμαρτύρησεν τὸσάκις ἡ σκληρὰ πείρα τῶν ἀνθρωπίνων Νόμων, ἃς χρησιμεύουν ὡς παρηγορία εἰς τὸν πόνον τῶν ἀτυχῶν γονέων ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῶν ὁποίων ἀνηρπάγη—μῖς πρῶτας ἰδὼν τὸν ἥλιον—τὸ ὁραῖον ῥόδον των.

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Κατὰ χθρσινὸν Τηλεγράφημα τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τοὺς Προέδρους τῶν Πρωτοτοδικῶν δὲν πρέπει νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὡς ὑποψήφιοι οἱ δι' οὓς ὑπεβλήθησαν αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις κατὰ τὴν 10ην τρέχοντος μηνός.

Ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων θὰ γίνῃ σήμερον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τῶν οἰκείων Εἰρηνοδικῶν. Ἐπομένως συνεπεία τῆς ἄνω μνημονευομένης διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου δὲν θὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι σύμβουλοι ἐν τῷ Δήμῳ Ἀργοστολίου οἱ κ. κ. Γεράσιμος Κασιόγρας, Νικόλαος Μήλας, καὶ Ἀλέξανδρος Πόγγης. Οὕτω ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων συμβούλων ἐν τῷ Δήμῳ ἀνέρχεται μόλις εἰς 29.

Πλὴν τούτου μέγα μέρος τῶν διὰ τὰς διαφόρους Κοινοτήτας αἰτήσεων ὑποψηφιότητος ὑπεβλήθη κατὰ τὴν δεκάτην τοῦ μηνός. Ὁ λων αὐτῶν θεωρουμένων πλέον ὡς ἐκπροθέσμως ὑποβληθεισῶν, αἱ διάφοροι Κοινοτήτες μένουσιν ἄνευ ὑποψηφίων ὅπως λ. χ. ἡ Κοινότης Φραγκάτων.

Καὶ οὕτω μέχρι τῆς ὥρας αἱ ἡμίσεις τῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ, εἴτε διότι οὐδεμία ὑπεβλήθη αἰτήσις εἴτε διότι αἱ ὑποβληθεῖσαι θὰ κηρυχθῶσιν ἐκπροθέσμοι, θὰ μείνωσιν ἀνεὶς καὶ νομοὶ κῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ κ. κ. Κουρσιώτου, Μοραζίου καὶ τῆς πλατείας Ἁγίου Σπυρίδωνος. Πληροφορεῖται παρ' ἡμῶν.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

BIENNHE—Αἱ Μεγάλα Δυνάμεις θὰ προβοῦν εἰς ἐπίδειξιν ναυτικῆν εἰς τὸν Αὐλώνα, αὐστριακὰ δὲ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα εὐρίσκονται εἰς Γκριδόζαν καὶ Κάτταρον ἔτοιμα νὰ εἰσδύλωσιν εἰς τὸ Ἀλβανικὸν ἔδαφος πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς ἀσασλευομένης τάξεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Γκριϋ ἐκοινοποίησεν ἀπάντησιν εἰς τὰς Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας καὶ θεωρεῖ ἄδικον τὴν ἀξίωσιν αὐτῆς ὅπως ἐγγυηθῇ ἡ Ἑλλάς διὰ τὴν μὴ ἐξέγερσιν τῶν Ἡπειρωτῶν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ—Ὁ Πρωτὸς ὑπουργὸς Βενιζέλος ἐγένετο δεκτὸς εἰς μαυροτάτην ἀκρόασιν παρὰ τῷ Γερμανῷ Ἀρχικαγκελλερίῳ Μπέτμαν Χόλβεγκ.

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ παρακαθῇ εἰς γεῦμα διδόμενον εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Ἐν συνόλῳ ὁ Ἑλλήν Πρωθυπουργὸς θὰ παραμείνῃ ἐν Βερολίῳ ἐπὶ τριήμερον.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ—Ὁ πρίγκηψ Βηδ διστάζει νὰ δεχθῇ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἀλβανίας βλέπων τὸ χάος τὸ ὁποῖον ἔχει δημιουργηθῇ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

ΑΘΗΝΑΙ—Εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς ἐπαρχίας Κολωνίας ἐπέδραμον τριακόσιοι Ἀλβανοὶ καὶ κατέλαβον δύο Ἑλληνικά χωρία ἐπὶ τῶν ὁποίων ὕψωσαν τὴν Ἀλβανικὴν σημαίαν. Οἱ ἱερολοχίται σπεύσαντες πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν καταληφθέντων χωρίων συνεπλάκησαν μετὰ τῶν Ἀλβανῶν ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν, συνελήφθησαν δὲ καὶ τρεῖς ἐκ τῶν ἱερολοχιτῶν αἰχμάλωτοι. Ἡ Κυβέρνησις γνωσθέντων τούτων ἔσπευσε νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα.

BIENNHE—Αἱ Δυνάμεις ἐξαρτοῦν τὸ ζήτημα τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου ὑπὸ τῆς ἐκτενέστερης ἐκμενώσεως τῆς Ἡπειρου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗΚΗ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ